

plejada vrhunskih igrača

Iz čakovečkoga tenis kluba potekla je čitava plejada vrhunskih tenisača (Franjo Punčec, Vladimir Petrović, Milan Branović, Josip Šarić, Ladislav Legenstain, Ladislav Jagec ... Ivana Lisjak, Saša Tuksar, i dr. ...) od kojih su neki bili prvaci države, a više je njih branilo boje državne reprezentacije.

Franjo Punčec po kojem klub danas nosi ime, jedan je od onih koji su dospjeli u sam vrh svjetskih sportskih događanja.

Rodio se u Čakovcu 21.11.1913. Jedan događaj izmijenio mu je život. Obnovljen je teniski klub ČSK i svakog dana članovi kluba igrali su tenis. Počeo je skupljati im lopte i praviti linije na igralištu. Budno je pratio njihove pokrete i čim je ostao sam ponavljao udarce. Načinio je i jedan reket, bilo je to 1928. godine kad je imao petnaest godina.

Franjo Punčec priča što ga je navelo da se prihvati reketa i što ga je u tenisu vuklo naprijed: "Jedne nedjelje većina članova kluba otišla je na izlet, a na teniskom terenu ostala su samo trojica i tako sam ja zaigrao u dublu. Pobjedili smo. Kasnije sam dobio polovni reket i papuče, postao član kluba. a od predsjednika dobio sam jedne hlače. No, bile su prevelike, pa se sjećam da sam ih morao jednom rukom pridržavati, dok sam drugom držao reket i igrao.

Organiziran je turnir i ja sam osvojio prvo mjesto, a onda je ugovoren susret mog Čakovca i Celja. To je otpalo jer su se neki članovi bunili da nema smisla da u reprezentaciji Čakovca igra i jedan pobirač lopti... I dalje sam s velikom voljom igrao, a došao je i put u Zagreb. Bio je hladan februarski dan 1930. kad sam držeći u ruci zavežljaj stigao u Zagreb, na igralište ATK. Izgubili smo s 1:8, ali sam ja jedini dobio utakmicu svladavši engleskog konzula koji je igrao za zagrebački klub.

Nekoliko zagrebačkih teniskih entuzijasta, prije svih Antun Dembić, željelo je da ostanem u Zagrebu, ali me otac nije htio pustiti, pa sam i dalje ostao u Čakovcu. Pod brigom i okriljem obitelji Dembić i Jerka Franetovića, kasnije Geze Legensteina i još kasnije Koželuha svaki dan sam sve više napredovao i snalazio se u mahanju reketom. Ne vjerujem da bih otišao iz Čakovca da jednog dana moj otac kad je prolazio kraj igrališta, nije čuo "Bravo Punčec". Netko je tako viknuo nakon što sam dobio set u jednoj utakmici. Kad je otac čuo i od mog učitelja "sjajan je vaš sin", pitao me kod kuće da li još uvijek želim u Zagreb.

- Još kak tata.

- Pa kad je tak, a ti idi ...

Još iste večeri poslao sam pismo Dembiću i sutradan sam se obreo u klubu Concordia. Imali smo teniske placeve nedaleko od nogometnog igrališta gdje je bio klupski dom.

Sedmerostruki uzastopni prvak države 1933-1939, trostruki međunarodni prvak države, dva puta polufinalist Wimbledon, član pobjedničke ekipe u Europskoj zoni Davis cupa, najbolji Europljanin i četvrti igrač sa svjetske rang-liste 1939. . . samo su neki značajniji uspjesi ovog velikana teniskog sporta.

1947. odlazi u Južnu Afriku, Johannesburg, privučen profesionalnim trenerskim pozivom, gdje i umire 5.1.1985. godine.

Franjo Punčec uvršten je među deset najvećih sportaša Hrvatske svih vremena.

Vladimir Petrović

Vladimir Petrović "Gumbek"

od 1930. živi u Čakovcu gdje je započeo i tenisku karijeru 1936. godine. Tada je kao sedmogodišnji dječak pobijedio na turniru četrnaestogodišnjaka. Godine 1946. bio je juniorski, a 1953. i 1954. seniorski prvak Jugoslavije, 1952. s Paladom i 1953. s Legensteinom prvak u muškim, a 1953. s Crndakovom u mješovitim parovima. Od 1952. do 1955. član je Davis cup reprezentacije za koju je nastupio u 7 susreta i odigrao 19 mečeva. 1956. odlazi i nastavlja život u emigraciji (SAD) gdje nastavlja igrati tenis kao veteran. Peterostruki je veteranski prvak SAD, 11 puta veteranski prvak Californije.

Milan Branović

Milan Branović

nakon teniskih početaka u Čakovcu odlazi u Zagreb gdje nastupa za ZTK. 1948 - 1950. drugi je na rang listi najboljih tenisača u Jugoslaviji, 1951. seniorski prvak. Od 1949. do 1951. nastupio je u 4 susreta za Davis cup reprezentaciju i odigrao 8 mečeva. 1951. godine emigrira u Njemačku i tamo nastavlja karijeru. Izvršno se snašao i uključio u njemački tenis, pa je dva puta, 1957. i 1958. bio prvak Njemačke.

Josip Šarić

Josip Šarić

s Punčecom, Petrovićem i Branovićem bio je predstavnik poznate čakovečke plejade vrhunskih tenisača.

Rođen je u Čakovcu, 10. Veljače 1919. preko puta Čakovečkog športskog kluba. Vrlo rano otišao je u Zagreb gdje je nastupao za zagrebačke klubove Concordiu i ZTK. Sudjelovao je na brojnim turnirima bivše države, a najveći mu je uspjeh nastupanje za Davis Cup reprezentaciju Jugoslavije kao treći igrač, nakon odlaska Franje Punčeca. Odigrao je jedan pojedinačni susret.

Zagreb je napustio pedesetih godina prošlog stoljeća. U Njemačkoj je živio godinama, a po završetku igračke karijere radio je kao teniski trener.

Često je, i rado, pripovijedao o dječaćkome razdoblju, kad je počinjao igrati tenis, najprije sakupljajući loptice starijim igračima, kako bi nakon toga dobio priliku uputiti poneki udarac unajmljenim reketom. Šarko, kako su ga znali zvati njegovi prijatelji tenisači, bio je jedan od najboljih igrača svoje generacije.

Preminuo je 25. rujna 2009. u 91. godini.

Ladislav Jagec, nećak Franje Punčeca, rođen u Čakovcu 1932. godine. Tragično se 1955. godine utopio u Sjevernom moru. Bio je juniorski prvak Jugoslavije 1951. i 1952. godine, a 1954. s Martinecovom seniorski prvak u mješovitim parovima. Za Davis cup reprezentaciju nastupio 1955. godine.

Ladislav Jagec

Ladislav Legenstein bio je izvrstan igrač nogometa, odbojke i stolnog tenisa, no u tenisu je postigao najviše. Iz svojeg rodnog Čakovca otišao je 1955. godine u Njemačku. Tijekom teniske karijere postizao je vrhunske rezultate: polufinalist Wimbledonu u parovima, osvojio Canadian Open pojedinačno i u parovima, a posebno mjesto zauzima pobjeda protiv Roda Lavera (peterostruki pobjednik Wimbledonu) u Roland Garrosu u pet setova. U ono doba nije bilo službene rang liste, no u parovima je pripadao među prvu četvoricu na svijetu, u pojedinačnoj igri bio bi među prvih petnaest. Ovim rezultatima valja nadodati i zavidne rezultate u veteranskom tenisu: 77 naslova prvaka Europe i 16 svjetskih titula.

Njegova želja da nastupi za Davis cup reprezentaciju Njemačke nije se ostvarila (tada je bilo potrebno deset godina za dobivanje državljanstva) pa je nastupao za Austriju.

Legenstein nije bio samo predmet obožavanja na teniskom terenu – što su svjedočile gomile ženskih obožavateljica koje su ga sačekivale i izvan teniskih terena. U koliko mu šarm nije bio dovoljan, očaravao je svojih glazbenim talentom – Legenstein je izvrstan klavirist.

I danas ga, u 83. godni života možete sresti u teniskom centru Nussloch gdje još uvijek radi kao trener.

Saša Tuksar

karijeru je započeo u Murskom Središću, nastavio u Čakovcu, kasnije u Zagrebu.

Višestruki prvak Hrvatske i Davis cup reprezentativac.

Ivana Lisjak

višestruka državna prvakinja i FED cup reprezentativka.
3. kolo US Opena i Roland Garrosa

Ivana Lisjak